

1992 ses derfor ikke at have haft nogen indflydelse på lægernes adfærd.

5. De oplysninger, Dansk Kiropraktor-Forening modtager fra medlemmerne, viser, at langt de fleste praktiserende læger nægter at udstede kiropraktorerklæringen, og at de generelt som begrundelse henviser til, at deres organisation har frarådet dem at udstede erklæringen.

Foreningen er samtidig blevet orienteret om eksempler, hvor praktiserende læge for at undgå at udstede erklæring

- har indlagt eller tilbudt at indlægge barnet på børneafdeling,
- har tilbudt udearbejdende mor rekreationsophold,
- har henvist barnet til fysioterapeut med henblik på manuel behandling,
- har ordineret mylicondråber, selvom det efter Sundhedsstyrelsens opfattelse ikke foreligger veldokumenteret, at mylicondråber har nogen effekt på kolik.

Det skal samtidig bemærkes, at ikke-autoriserede behandlere i henhold til lægelovens kvaksalveribestemmelse fortsat kan behandle spædbørn. Dette har medført, at zoneterapeuter over for omverdenen er begyndt at reklamere for zoneterapiens gavnlige effekt over for kolikbørn.

6. Dansk Kiropraktor-Forening må således konstatere, at der kun synes at være meget lille

sandsynlighed for, at de praktiserende læger som profession vil medvirke til, at bestemmelsen i lovens § 7, stk. 3, kan fungere efter sin hensigt.

I sin redegørelse af 25. marts 1992 anførte sundhedsstyrelsen: »Kiropraktorerne har gennem en række år behandlet mange tusinde spædbørn til forældrenes tilfredshed, og det må konstateres, at behandlingen ikke har givet anledning til indberetning om bivirkninger eller komplikationer, der indebærer en særlig risiko for børnene.«

I et svar til en læge har Sundhedsstyrelsen endvidere i Ugeskrift for Læger i august 1992 bl.a. anført følgende:

»Sundhedsstyrelsen kan ikke tvinge læger til at medvirke til, at kolikbørn kan modtage kiropraktorbehandling. Sundhedsstyrelsen skal imidlertid udtale, at der ikke foreligger oplysninger, der tyder på, at kiropraktorerne ved den behandling, der gives kolikbørn, udsætter disse for nogen dokumenteret risiko. I øvrigt kan det diskuteres, om spædbarnskolik, hvis man ser på de sociale konsekvenser, er en helt godartet lidelse. Man kan nævne, at den hyppigste dødsårsag blandt kolikbørn skyldes vold i form af ruskeskader, som er væsentlig større end hos andre børn i samme alder.«

7. Dansk Kiropraktor-Forening skal på baggrund af ovenstående opfordre til, at Folketinget snarest tager bestemmelsen i lovens § 7, stk. 3, op til revision.